

I Overensstemmelse hermed foreslaas § 1 ændret som i Lovforslaget angivet, og saaledes at Paragraffen deles i 2 Stykker, hvoraf 1. Stykke kun omhandler de Luftfartøjer, hvorpaa samtlige Lovens Bestemmelser kommer til Anvendelse, medens 2. Stykke indeholder den fornødne Bemyndigelse for Ministeriet for offentlige Arbejder til for de øvrige Luftfartøjer m. v. at fastsætte de nærmere Betingelser for disses Benyttelse.

Til § 2.

I Henhold til Bestemmelserne i den internationale Luftfartskonvention udkræves der kun Tilladelse (Koncession) til Befordring imod Betaling af Personer eller Gods mellem to Steder *inden* for Territoriet samt til Oprettelse af internationale Luftfartsveje og til Oprettelse og Drift af regelmæssige, internationale Luftfartsruter med eller uden Mellemlanding hen over Territoriet. Da den gældende danske Lov imidlertid for enhver Form af erhvervsmæssig Luftfartsvirksomhed kræver Koncession, herunder ogsaa, selv om der kun er Tale om lejlighedsvis Befordring imod Betaling af Personer eller Gods (»Taxi-Flyvning«) mellem Udlandet og Danmark, vil det være nødvendigt paa dette Punkt at bringe Luftfartsloven i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser, og § 33, 1. Stykke, foreslaas derfor ændret som i Lovforslaget nærmere angivet. Det bemærkes, at ogsaa Sverige efter at have tiltraadt Konventionen har ændret den ommeldte Lovbestemmelse paa tilsvarende Maade.

Til § 3.

Ved Lov af 4. Oktober 1919 om Benyttelse af Luftfartøjer blev der hjemlet Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til at forordne saadanne Regler, der maatte være nødvendige til Luftfartens og Almenhedens Betryggelse. I Overensstemmelse hermed er der i § 10 i Anordning om Luftfart af 11. September 1920 indsat Bestemmelser, hvorefter det er forbudt alle uvedkommende at efterligne de officielle Afmærkninger af Luftveje, at forsyne Bygninger m. m. med opadvendende Belysning,

der kan virke vildledende for Luftfarten, uden særlig Tilladelse at opsende Drager og ubemandede Balloner, der kan virke farlige for Luftfarten, eller foretage Handlinger fra Land eller Sø, der kan give Anledning til Forveksling med foreskrevne Signaler.

Da der ikke i Lov om Luftfart af 1. Maj 1923 findes nogen tilsvarende Hjemmel til Udfærdigelse af Forbud mod Foretagelse af saadanne Handlinger, der udsætter Luftfartens Sikkerhed for Fare, foreslaas der optaget en Bestemmelse, der tillægger Ministeriet for offentlige Arbejder Hjemmel til Udstedelse af saadanne Forbud.

Til § 4.

Straffebestemmelserne i den nuværende Lovs § 47 vil være at ændre i Overensstemmelse med de ved 6. Kapitel i Straffelov af 15. April 1930 fastsatte Strafarter.

Til § 5.

I Lovgivningen savnes der tilstrækkelig Hjemmel til at udstede Forbud mod Sejlads eller Ophold i Farvande, der midlertidig eller permanent benyttes som Flyveplads for Fartøjer, der lander, starter eller forankrer paa Søen.

Da Sejlads eller Ophold i saadant Farvand — hvad enten dette udgør Tilbehør til et Stationsanlæg paa Kysten, f. Eks. Luftmarinestationen, København, og Vandflyveanlægget ved Kastrop Lufthavn, eller det drejer sig om et Vandareal paa aaben Sø, der midlertidig eller permanent benyttes til Flyveplads — kan frembyde en ikke ringe Fare saavel for de paagældende selv som for Luftfarten, foreslaas det ved en Tilføjelse til Luftfartsloven at sikre Ministeriet for offentlige Arbejder den fornødne Bemyndigelse til Udstedelse af saadant Forbud.

Til § 6.

Da det under Hensyn til den stærke Udvikling af den internationale Lufttrafik maa anses for sandsynligt, at Færøerne vil kunne blive inddraget i denne Lufttrafik, maa man anse det for rettest, at Luftfartsloven udstrækkes til ogsaa at omfatte Færøerne.